

18 Ιουνίου 2013

Η Αγία Μόνικα· η υποδειγματική, σύζυγος και μητέρα...

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Μια μάνα πού με τα δάκρυά της έσωσε τον άσωτο γιό της...

Η Μόνικα γεννήθηκε στην Ταγάστη της Νουμιδίας της Αφρικής, το 332 μ.Χ. Οι

γονείς της ήταν ευσεβείς χριστιανοί, και παρότι ήταν πλούσιοι, προτίμησαν να της δώσουν χριστιανική παιδεία μάλλον, παρά την ψευδεπίπλαστη μόρφωση, η οποία μεταβάλλει τους ανθρώπους σε ματαιόφρονους χαρακτήρες.

Εμπιστεύθηκαν λοιπόν την ανατροφή της, σε μία ηλικιωμένη και δοκιμασμένη στην αρετή υπηρέτρια, η οποία προσπαθούσε όσο το δυνατόν περισσότερο να την καταστήσει αξία του μελλοντικού της ρόλου. Παρά τις συμβουλές της όμως και τις προφυλάξεις της, η Μόνικα νικήθηκε από μία κακή συνήθεια. Άρχισε να πίνει και με την πάροδο του χρόνου, έπινε πολλά ποτήρια κρασιού, πράγμα το οποίο έκανε μάλλον από νεανική απερισκεψία, παρά από αγάπη προς το ποτό. Ο καλός Θεός όμως, την έφερε σε επίγνωση, όταν ερχόμενη σε προστριβή με μία υπηρέτριά της, της είπε: “Εσύ πού μεθάς, θα με διδάξεις;” Αυτό ήταν αρκετό για να κάνει τη Μόνικα να σταματήσει την κακή της συνήθεια, και όχι μόνο αυτό, αλλά και να αρχίσει να διαβάζει συστηματικά την Αγία Γραφή και να επιδίδεται στο λόγο του Θεού.

Οι γονείς της, την παντρεύουν με τον Πατρίκιο, ο οποίος ήταν από αριστοκρατική οικογένεια, ειδωλολάτρης, αλλά όμως καλοπροαίρετος. Για να τον προσελκύσει η Μόνικα στη χριστιανική πίστη, έκανε πλήρη υπακοή σ’ αυτόν, όπως λέει και ο Απόστολος. Είχε όμως δύο μεγάλα ελαττώματα. Είχε εξωσυζυγικές σχέσεις και ήταν πολύ νευρικός. Η Μόνικα στεναχωριόταν πάρα πολύ και γιατί ο σύζυγός της προσέβαλε τη συζυγική τιμή, αλλά και γιατί ο ίδιος αμάρτανε ενώπιον του Θεού. Η Μόνικα όμως, ποτέ δεν του προκάλεσε σκηνές ή φιλονικίες μέσα στο σπίτι. Εξακολουθούσε να τον περιβάλλει με την αγάπη της και με χριστιανική τρυφερότητα.

Η Μόνικα στάθηκε όμως υποδειγματική και απέναντι στην πεθερά της, η οποία ήταν ιδιότροπη και επιπλέον δεν την συμπαθούσε. Η Μόνικα υπέμεινε και την φρόντιζε με στοργή και η πεθερά της μεταβλήθηκε τόσο πολύ, ώστε να τιμωρεί όσες υπηρέτριες συκοφαντούσαν τη νύφη της. Εκείνο όμως το οποίο την χαροποίησε περισσότερο, ήταν η επιστροφή του Πατρικίου, στο δρόμο του Θεού. Κάποια στιγμή ο σύζυγος της αρρώστησε βαρειά, και λίγο πριν πεθάνει, βαπτίσθηκε χριστιανός.

Η Μόνικα είχε αποκτήσει με τον Πατρίκιο, ένα γιο, τον Αυγουστίνο. Στη νεαρή του ηλικία, ο Αυγουστίνος, ήταν επιρρεπής στην άσωτη ζωή. Η Μόνικα αγωνίστηκε σε όλη της τη ζωή να τον κάνει από μικρό, ένα καλό χριστιανό, αλλά το παράδειγμα

του πατέρα του και η ανήσυχη φύση του Αυγουστίνου τον έφεραν στον δρόμο της αμαρτίας. Σε ηλικία 19 ετών, πηγαίνει στην Καρχηδόνα για ευρύτερες σπουδές. Εκεί, όπου η ακολασία οργιάζει, αιχμαλωτίζεται τελείως στις παράνομες απολαύσεις και εισέρχεται στη γνωστή τότε, αίρεση των Μανιχαίων. Η Μόνικα το μαθαίνει, αλλά όμως ξέρει να υπομένει, να κλαίει και να προσεύχεται. Τον περιμένει τα βράδια, με δάκρυα στα μάτια, να γυρίσει από τους οίκους της αμαρτίας. Χύνει τόσα δάκρυα -όπως γράφει και ο ίδιος αργότερα στις "Εξομολογήσεις" του-, πολύ περισσότερα από εκείνα τα οποία χύνουν οι μητέρες στις σορούς των κεκοιμημένων παιδιών τους. Έβλεπε καθημερινά τον Αυγουστίνo, όχι σωματικά, αλλά πνευματικά, νεκρό. Ο Θεός όμως, ο οποίος είδε τα δάκρυά της, φροντισε και για την επιστροφή του γιού της. Κάποτε ο επίσκοπος Καρχηδόνας της είχε πει παρηγορητικά: "Ένα παιδί πού προκαλεί τόσα δάκρυα στη μητέρα του, δεν είναι ποτέ δυνατόν να χαθεί. Θα σωθεί ο γιος σου."

Ο Αυγουστίνος, φεύγει από την Καρχηδόνα και πηγαίνει στο Μιλάνο, ως δάσκαλος της ρητορικής. Εκεί συνδέεται με τον ευσεβέστατο επίσκοπο Μεδιολάνων Αμβρόσιο, με τον οποίο η γνωριμία έφερε και την αποχώρησή του από την πλάνη των Μανιχαίων. Ο Αυγουστίνος, συνεχίζει να δοκιμάζει μία πάλη μεταξύ του καλού και του κακού. Φύση συνεχώς ανήσυχη και ανικανοποίητη, ψάχνει συνεχώς την Αλήθεια. Και κάποια μέρα ακούει μια φωνή να του υπαγορεύει: "Πάρε και διάβασε".

Ανοίγει τότε το Ευαγγέλιο σ' ένα χωρίο και διαβάζει: "Μη κώμαις και μέθαις, μη κοίταις και ασελγείαις...". Αρχίζει τότε να συναισθάνεται την αμαρτία σαν βασανιστική τιμωρία. Εγκαταλείπει την αμαρτωλή ζωή και σε μια συνεχή πορεία μετανοίας αρχίζει να πλησιάζει όλο και περισσότερο το Θεό. Κατηχείται κοντά στον Άγιο Αμβρόσιο και στις 24 Απριλίου του 387 μ.Χ. βαπτίζεται χριστιανός.

Χαίρονται οι άγγελοι στον ουρανό για κάθε ψυχή πού μετανοεί. Χαίρεται μαζί τους στη γη και η μητέρα του η Μόνικα, η αγία Μόνικα πού με δάκρυα και πάλι, αλλά αυτή τη φορά χαράς, δοξολογεί και ευχαριστεί τον Θεό. Η επιστροφή του πλάσματος στον πλάστη είναι γεγονός.

Μητέρα και γιος επιστρέφουν στη Ρώμη. Εκεί όμως, η Μονικα προσβάλλεται από θανατηφόρα ασθένεια, η οποία επιδεινώνεται καθημερινά σε γρήγορους ρυθμούς... Η ημέρα της αποχώρησής της απο την επίγεια ζωή πλησιάζει, ανοίγει όμως ο δρόμος για την άλλη ζωή, την αιώνια, την ατελείωτη ζωή κοντά στο Θεο... Τώρα όμως, αρχίζει και η θλίψη στην καρδιά του Αυγουστίνου. Η Μόνικα τον παρακαλεί

να μη στενοχωριέται, γιατί αυτός ο χωρισμός τους δεν είναι άξιος θλίψης, αφού είναι προσωρινός, γιατί όλοι θα ανταμώσουν και πάλι στην άνω Ιερουσαλήμ. Το μόνο πού τον παρακαλεί είναι να την μνημονεύουν στην Αγία Πρόθεση, στις Θείες Λειτουργίες... Αφησε την πνοή της, διανύοντας το 56ο έτος της ηλικίας της και όταν ο Αύγουστίνος ήταν 33 ετών.

Τα δάκρυα μιας μητέρας, όπως και της Μονικας, σπείρονται σε κάθε βήμα της ζωής της. Προσεύχεται και ελπίζει. Ποτέ δεν κάμπτεται προσευχόμενη. Δεν οργίζεται, δεν μεμψιμοιρεί κατά του Θεού. Την προσευχή της τη συνοδεύει με βίο άγιο, με αγαθοεργίες. Έσωσε τον γιο της, τον σύζυγο, την πεθερά της. Είναι ίσως το καλύτερο παράδειγμα για τις μητέρες, τις συζύγους, τις νύφες...

Η Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη της στις 15 Ιουνίου.

πηγή: Διμηνιαίο Περιοδικό «Μοναχική Έκφραση», τεύχος 2, Μάϊος-Ιούνιος 2007, Έκδοσις Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου, Τρίκορφο Φωκίδος

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com